

Ændringsforſlagene efter deres reelle Beſtaffenhed og ſer ikke nogen Nødvendighed for enten nu eller under det næſte Afsnit af denne Forhandling, der er bebudet at ſkulle være „ſtorpolitisk“, at udtale mig nærmere om en Situation, der ikke ligger for endnu og maatte ſlet ikke komme til at ligge for, men om hvilken det under alle Omſtændigheder burde være ulloget at gjøre bindende Udtalelſer, ſænd den er tilſtede. Man ſkal aldrig „male Vanden paa Væggen.“

N. C. Olsen: Jeg kan hovedſagelig flutte mig til, hvad der blev udtalt af den ærede ſidſte Tale. Jeg hørte desværre ikke Begyndelſen af hans Foredrag, men jeg hørte dog ſaa meget, at der blev henwiſt til Udtalelſerne iſſor angaaende det Lønningstillæg, om hvilket man dengang debatterede og ſtemte. Jeg udtalte ogſaa dengang, at det for mig var Hovedſagen, at de Bedkommende fik Noget, og at jeg var villig til at ſtemme derfor, paa hvad Maade man end foreſlog det. Jeg mener fremdeles, at Situationen er en ſaadan, at vi, uden Henſyn til, hvor Feilen ligger, hvad jeg ikke ſkal udtale mig om ved dette Afsnit, nu ſtaa foran den Udfigt, at vi, hvis begge Thing ikke blive enige, ikke ſaae en Finantslov paa normal Maade, ſaaledes ſom den ærede Conſeilspræſident udtalte. Derfor har jeg for mit Bedkommende ikke kunnet Andet end forbeholde mig en fri Stilling til i det yderſte Dieblit at kunne handle efter beſtde Overbeviſning og ſkal i den Anledning kun udtale, hvorledes jeg ſtiller mig til de nu foreliggende Ændringsforſlag. Jeg vil ſtemme for Ændringsforſlaget under Nr. 1, der angaar et Punkt, ſom er fremkommet ved en Aſtemming her i Thinget og ved en Henviſning til Indenrigsminiſteren. Denne er derefter paa Grund af denne Henviſning fremkommen med Forſlaget, ſom er forſvaret i Landſthinget, men ſom deſuagtet er udfstemt der, og jeg vil nu ſtemme for, at det atter kommer ind paa Finantsloven. Derimod kan jeg ikke ſtemme for Forſlaget under Nr. 2. Den ærede Ordfører ſagde, at det dreier ſig om en Ubetydelighed, og jeg indrømmer, at det for Folkethingets Bedkommende er en Ubetydelighed, men det kan ikke være en Ubetydelighed for Juſtitsminiſteren, idet han har fundet det rigtig at ſøge det andet Things Medvirkning til at ſaae det optaget i den Skikkelse, hvori det er vedtaget i Landſthinget. Det maa alſaa for ham have ſtor Vigtighed at komme til at raade over 1,000 Kr., ſaaledes at han kan anvende dem til den Læge, han anſer for beſt ſkikket til den Poſt ved Straffeanſtalten, hvorom der her er Tale. Det forekommer mig, den ærede Ordfører ſagde, at det er en Ubetydelighed for Folkethinget, og jeg kan derfor ikke imod Miniſterens Dufte ſtemme for dette Forſlag. Derimod vil jeg ſtemme for de fleſte af de efterſølgende Forſlag. Skjøndt jeg ikke er ganſt

enig i Forſlagenes Realitet, anſer jeg dog Forholdene ved diſſe ſeparate Fonds, Univerſitetets og Kommunitetets og ved Theatret, for ſaa udviklede og ſaa ſammenfiltrede, at det ikke vil være muligt at oprede dem ved en Aſtemming paa Finantsloven. Jeg vil derfor ſtemme for de Forſlag, ſom her i ſaa Henseende ere fremkomne, og ſom dog raade Bod paa nogle af de værſte Mlemper. Jeg vil endvidere ſtemme for Forſlaget under Nr. 17 angaaende Bidraget til Høſkoler. Jeg ſtemte derfor, da det forelaa her første Gang, og jeg indſer ikke, at der er nogen Fare eller Riſiko forbunden med at vedtage det, thi det forholder ſig, ſom den ærede Ordfører bemærkede, at hvis ikke den hele Sum begyeres, bliver den ikke brugt. Det Spørgſmaal, ſom for mig har den største Betydning, er Lønningsspørgſmaalet, hvorom der her foreligger to Ændringsforſlag, nemlig under Nr. 23 og 24. Forſlaget under Nr. 23 gaar ud paa at udfstemme hele denne Poſt af Finantsloven; men dertil kan jeg ikke være med. Det er for mig i Ordets ſtrængſte Forſtand en Samvittigheds Sag, at de Paaſjældende, om hvem her er Tale, virkelig ſaae et Lønningstillæg, ſom de nu i to Aar have været belavede paa at ſaae, og jeg vilde i allerhøjeſte Grad beklage, om Thingene vilde gaa fra hinanden, uden at de omtalte Perſoner fik dette moderate og billige Lønningstillæg. Naar jeg deſuagtet ikke kan ſtemme for Lønningstillæget, ſom det er foreſlaaet af Hæretallet, er det, fordi der efter min Mening er et Svalg imellem dette og det, der er foreſlaaet i det andet Thing, og jeg vil forbeholde mig fri Hænder til i det afgjørende Dieblit at kunne vælge, hvad der er meſt Udfigt til, at begge Thing kunde komme til Enighed om. Derfor vil jeg paa dette Trin af Sagen aſholde mig fra at ſtemme over Forſlaget under Nr. 24, forbeholde mig, naar det ſidſte Ord ſtal tales — thi dette bliver ikke det ſidſte Ord, Folkethinget kommer til at tale i denne Sag — da at tale ſaaledes og at vælge, hvad der har meſt Udfigt til at forene begge Things Stemmer. Det er kun diſſe Bemærkninger, jeg har fundet mig foranlediget til at gjøre for at klare min Stilling, ſom er den, at jeg til ſidſte Dieblit vil have frie Hænder til at kunne handle, ſom jeg finder beſt tjenlig.

Jagd: Jeg ſkal ikke komme ind paa en Forhandling af den foreliggende Sag i dens ſtore Almindelighed, hvilket jeg formener reſteſt at burde overlade til Ordførerne for de forſkjellige Sider i Thinget; men jeg tror det nødvendigt at forklare, hvorledes den foreſtaaende Aſtemming maa opfattes, da den finder Sted under ſaa uſedvanlige Forhold, at den uden nærmere Forklaring neppe vil kunne opfattes paa rette Maade. Det er allerede berørt af det ærede Medlem for Storeheddinge (Scavenius), at, da Finantsloven ſiſt forhandlede i denne Sal, dreiede Striden ſig